

[Hauch.]

fremskaffes, og i øvrigt var det Regeringens Standpunkt, at det vilde være alt for farligt at give Eksportpræmier til Landbruget. Den Fare, som Regeringen her har øjnet, maa den altsaa have overvundet, det vidner det foreliggende Forslag tilstrækkeligt om.

Nu skete der imidlertid det, at Det konservative Folkeparti kom den høje Regering til Hjælp, som saa ofte før. Regeringen var i betydelige Vanskeligheder; den havde Tilslutning fra Husmandsforeningerne til et Forslag, som den aabenbart ikke selv syntes videre godt om, men den havde ikke det øvrige Landbrugs Tilslutning. I den vanskelige Situation var det, at Det konservative Folkeparti meldte sig som Redningsmanden for Regeringen. Det maa Det konservative Folkeparti naturligvis selv om, og det skal jeg ikke for mit Vedkommende bebrejde det; Partiet kan vist faa nok at gøre med sine egne Landmænd i Anledning af den Stilling, dets Repræsentanter her har indtaget, og de kan jo i hvert Fald prøve først, om de kan overbevise dem om Fortræffeligheden af det Forslag, de her har lavet.

Lovforslaget hviler paa den Forudsætning, at der ydes et Vederlag paa 6 pCt. af den stipulerede Eksport paa 1 000 Mill. Kr. aarlig; dets Bestemmelser er i øvrigt kendt af alle i det høje Ting, og jeg finder det derfor ikke Umagen værd paa nærværende Tidspunkt at gøre Rede for dem. Den højttærede Landbrugsminister gik ogsaa ud fra, at vi havde fulgt det, der skete i Folketinget i Gaar; han for sit Vedkommende fandt ikke nogen Anledning til at dykke dybt ned i Enkelthederne, og det gør jeg paa nærværende Tidspunkt heller ikke.

Forslaget er som Helhed betragtet ikke tilfredsstillende, først og fremmest fordi den Periode, der er hengaaet fra 4. September til nu, har medført, at det danske Landbrug har faaet udbetalt ca. 12 Mill. Kr. mindre, end det vilde have haft til Fordeling, dersom man havde opretholdt Sterlingkursen 22,40. Alle kan se, at den her skitserede Ordning er en ren Tilskudsordning paa begrænset Tid, og dens Forudsætning knytter sig til en Prisstigning paa det engelske Marked saaledes, at dersom en Prisstigning pr. 1. Februar kan dække de Beløb, der i den forløbne Tid har været anvendt som Tilskud, falder Ordningen bort. Det betyder, at hvis Forholdene medfører, at en eventuel Prisstigning foranlediger, at Ordningen falder bort, saa er vi for Landbrugsproduktionens Vedkommende prismæssigt

ikke kommet et Skridt videre, end vi er i Dag, saa har vi i Fremtiden en Forpligtelse til at bære Byrderne ved den ændrede Pengepolitik her i Landet. De Priskalkulationer, som vore Forhandlere havde med til England, forudsatte en langt højere Pris paa vore Produkter, men som allerede tidligere anført har Englænderne kategorisk afvist en Udjævning af Prisen paa Grund af Sterlingfaldet.

Under Hensyn hertil bliver Landbruget i Virkeligheden væsentligt daarligere stillet, end det var før Krigen, som Følge af de stadig stigende Produktionsudgifter. Det er altsaa de Kaar, man byder det Landbrug, der gennem 10 Aar har kæmpet en haard og fortvivlet Kamp for sin Eksistens. Det Prisgrundlag, hvorpaa man i sin Tid byggede Smørordningen, er fuldstændig forrykket; dersom man vilde anlægge de samme Betragtninger i Dag, som man gjorde dengang, maatte den gennemsnitlige Smørpris hæves betydeligt. Til Trods herfor gaar den nu trufne Tilskudsordning ud paa at bibeholde den nuværende Hjemmemarkedspris for Smør, hvorimod Prisen forhøjes for Bacon og Æg, og jeg ønsker at pege paa, at i Forvejen var Mejeribrugets det økonomisk svageste Led inden for Landbruget.

Inden for Landbrugsorganisationerne har det rent økonomiske Tab, som Landbruget har lidt ved den forfejlede Pengepolitik, Regeringen og Valutamyndighederne har ført, ikke været det eneste Moment, der har spillet en Rolle i Overvejelserne. Vi er vidende om, og det er det høje Tings Medlemmer ogsaa, at det har gjort et meget slet Indtryk i England, at vi har forladt Sterlingkursen som Basis for vor Pengepolitik, og jeg vil ikke lægge Skjul paa, at jeg anser det for ganske uforstandigt i en saa alvorlig og vanskelig Tid som den, hvori vi lever, at foretage Handlinger, der af vore bedste Kunder opfattes som Mistillid til deres fremtidige økonomiske Evne. Jeg anser dette Spørgsmaal for saa betydningsfuldt, at vi ikke kan undlade at tage det med i vore alvorlige Overvejelser angaaende den Stilling, som vi bør tage.

Jeg har ladet foretage en Opgørelse af, hvad det foreliggende Forslag betyder. Det nu foreliggende Regeringsforslag giver følgende finansielle Virkning: 6 pCt.s Tillæg til Eksporten af Smør, Mælkekonserves, Bacon og Æg og en Smule Affaldsprodukter og Konserves, som blev taget med ved en Ændring af Forslaget i det høje Folketing i Aftes, giver et Beløb paa 14 150 435 Kr.